

Publicerad 2007-12-19 18:27 av Queen_of_me

Mitt löfte

Dag ett, och sedan tusen imitationer

Det kommer alltid vara så här

jag lovar

Vi växer bara

till imitationer

av vad vi en gång var

För hjärnan inbillar sig

tror att vi växer

att någonting förändras

att vi som kameleonter

anpassar oss till våran miljö

Men nej kan jag säga

vi hittar bara ursäkter

åt varför vi inte orkar hålla fast

och känslor svalnar

för att växa ifrån varandra

hur går det

när vi aldrig ens suttit ihop?

Och som varje dag

och som dagar att komma

släpar jag mig fram

med det tunga bagaget jag kallar upplevelser

på ryggen

Bussen är sen

och tårna fryser

men varför spelar det någon roll

när ursäkter som gällde

rinner ut i sanden

och blir en öken av lögner?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Queen_of_me med Poeter.se id #7906 innehar upphovsrätten